

Nr 4.

Av herr Osberg, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning och förslag i fråga om rekrytutbildningens förläggande till sommartid m. m.

Till 1917 års riksdag väckte jag motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående rekrytutbildningens förläggande till sommartid.

Vederbörande utskott som behandlade min framställning anförde som skäl till avslagsmotivering, att utskottet saknat tid att ingå i prövning av spörsmålet.

Frågan är nämligen av den oerhörda vikt, att den icke får falla på en så svag motivering.

Man har även under pågående krig konstaterat, att fältdugliga soldater kunnat utbildas på sex månader. Man bör även taga hänsyn till detta vid en eventuel omarbetning av 1914 års härordning.

Jag framhöll i motiveringen till fjolårets motion att oaktat 1914 års härordning tillämpats så kort tid har man ändå kunnat konstatera stora olägenheter, som snarast möjligt måste avhjälpas, detta för ernående av största möjliga färdighet hos de inkallade värnpliktige, men framförallt att folkhälsan kan bevaras.

Det är ett erkänt faktum, icke minst inom officerskåren, att vinterövningarna med värnpliktige under rekrytutbildningen har lett till en försämring med ända till 25 proc. vad beträffar skjutresultaten jämfört med det som erhöles under sommarutbildningen, innan den nya härordningen trädde i kraft. Utan tvivel stå övningarna för övrigt i samma proportion beträffande uppnådda resultat.

För mig ställer sig ändå icke de mindre gynsamma resultat av övningarna såsom huvudskäl, utan det är folkhälsans bevarande.

Våra klimatiska förhållanden äro högst olämpliga för rekrytutbildning under vinterhalvåret, i all synnerhet vad beträffar västra och södra Sverige, med den ostadiga väderlek som i dessa delar av landet gör sig gällande, särskilt vad beträffar skjutövningarna, som nu skola så gott som uteslutande företagas i liggande ställning. Den mest oinvidge kan göra sig en föreställning, hur menligt detta skall inverka på indi-

viden att få sin kropp tidvis genomblöt, tidvis fullständigt genomkyld. Kan man verkligen under sådana förhållanden fordra, att den värnpliktige skall hava det intresse i förehavda övning som är behöfligt för ernående av ett gott resultat.

Skall rekrytutbildning fortgå vintertid, är fara värt, att våra sanatorier bliva överbefolkade med värnpliktige och att ett oändligt stort antal svenska hem göras till lungsotshärdar. Bör vinterutbildning ingå i övningarna, torde detta lämpligast ske under senare delen av den värnpliktiges utbildningstid och då företrädesvis å orter, som i klimatiskt hänseende därtill äro lämpliga.

Krav om förändring av gällande härordning efter så kort tid sedan densamma antogs, kommer säkerligen att mötas av motstånd från flera håll. Ändring måste ske förr eller senare; förhållandet är sådant, att stora massor av folket önskar det. Skall man tänka sig ett starkt för svar, måste man se till, att icke folkhälsan äventyras. Jag vill nu icke ingå i detaljer utan anhåller,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes snarast låta verkställa utredning med tanke på omläggning till rekrytutbildning sommartid samt taga i övervägande, huruvida icke dagantalet lämpligen kunde nedbringas genom det bättre övningsresultat, som erhålles därest övningarna företagas under sommarhalvåret, samt till riksdagen inkomma med det förslag, vartill en sådan utredning föranlett.

Stockholm den 18 januari 1918.

Oscar Osberg.

Nr 5.

Av herrar **Bäcklund** och **Eriksson**, i Stockholm, *angående gratifikation*er till befattningshavare i statens tjänst.

(Motionen återtagen.)
